

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er selvsagt ikke enig med hr. Søren Søndergaard i betragtningerne over FN's rolle og ikke FN's rolle. Men jeg gik herop nu, fordi jeg ikke fik svar på mine første spørgsmål.

Det var hr. Søren Søndergaards logik i sit svar til hr. Helge Adam Møller, der går ud på, at man ikke skal bekæmpe terrorisme sammen med terrorister, og derfor skal man ikke bekæmpe terrorisme i Afghanistan med udgangspunkt i Afghanistan sammen med slyngelstater som Pakistan og Saudi-Arabien. Jeg kunne vel forestille mig, at hr. Søren Søndergaard så også nævner en række andre arabiske lande. Det synes jeg kunne være befriende at få på bordet så klart og tydeligt, som det er kommet her i dag, også for de landes vedkommende.

Men så er spørgsmålet: Hvad skal man så gøre? Skal man så pille de nationer ud og sige, at militærdiktaturer i den arabiske verden, som Pakistan og Saudi-Arabien, skal ikke være med til at bekæmpe diktaturet, overgrebene i Afghanistan? Det kan der være en vis logik i, og så må man lave det uden dem. Det må være den eneste logiske konsekvens efter det, hr. Søren Søndergaard har sagt, i stedet for at komme med en lang søforklaring apropos formandens udtalelse omkring FN's rolle og ikke FN's rolle.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår udmærket godt, hvad det er for en dagsorden, hr. Thulesen Dahl forsøger at sætte. Det er en dagsorden, der hedder, at også denne her debat skal bruges til at fastslå, at det specielt er muslimske lande, islamiske lande, som er diktaturer.

Det er jo rigtigt, at i denne konkrete sammenhæng er de lande, der ligger omkring ganske rigtigt fundamentalistiske, reaktionære styrrer, som bl.a. har sendt en masse tolerante, venlige, redelige tilhængere af islam på flugt; nogle få af dem er kommet til Danmark.

Men det er jo ikke de eneste lande, hvor der eksisterer diktatur. Der er masser af lande, hvor der eksisterer diktatur, inklusive meget kristne lande. Jeg minder bare om alle de diktaturer, der har eksisteret i Latinamerika, hvor der p.t. kun er nogle ganske få tilbage, som stadig væk er meget autoritære. Der har eksisteret massevis af diktaturer i kristne lande. Så jeg accepterer ikke den dagsorden.

Men jeg kan kun gentage svaret på hr. Thulesen Dahls spørgsmål, at for os er der en fundamental forskel på, om FN som organisation laver en indsats eller man laver en alliance mod terrorisme, hvor man er pisket til at betale en pris for at lave den alliance.

Formanden:

Hr. Arne Melchior som privatist.

Arne Melchior (UP):

Vist er det da en besynderlig situation, at det demokratiske NATO og dets medlemsstater fører en fælles kamp med lande af helt anden art og beskaffenhed. Men verden er jo fuld af paradokser.

Jeg har adskillige gange her i salen stemt sammen med hr. Søren Søndergaard og hans parti, skønt jeg er grundlæggende uenig med ham i meget væsentlige spørgsmål. Men når vores synspunkter har været sammenfaldende, så har vi altså stemt sammen. Det er der ikke noget mærkværdigt i.

Danmark støtter f.eks. også det palæstinensiske selvstyre både med penge og råd og dåd og politiske synspunkter på en række områder, skønt dette styre voldsomt overtræder menneskerettigheder i mange forbindelser. Så det må hr. Søren Søndergaard lære at leve med.

Han har ret i én ting: Krig er altid ubehagelig, men jeg synes, at det var rimeligt, da hr. Helge Adam Møller erindrede om Anden Verdenskrig. Da de allierede bombemaskiner var over Tyskland, gik det også ud over en masse uskyldige mennesker, nyfødte børn, søde ejegode næstekærlige mennesker. Det er prisen for en nødvendig krig, og det er den gru, vi må leve med, så tungt det end er.

Det afgørende er, at Danmark følger artikel 5 i den NATO-alliance, som vi er frivillige og glade medlemmer af, den bedste fredsbevarende styrke, der nogen sinde har været i verdenshistorien. Ifølge dens artikel 5 er der foregået et angreb også på Danmark, og så må Danmark naturligvis være med i forsvaret af det samlede NATO og herunder af vort eget land. Vi er jo ikke nogle usle frihjulstryttere.

Så var hr. Søren Søndergaard endelig inde på, hvad der skal ske i Afghanistan, når sejren mod terrorismen forhåbentlig snart er vundet. Det billede, hr. Søren Søndergaard gav heraf, passer aldeles ikke med de signaler, som udsendes fra dem, der tager byrderne på sig i øjeblikket.